

Standerstrygning 2019, balkontale

Kære allesammen,

40.000 km, eller helt præcis 40.075 kilometer - det er jordklodens omkreds ved ækvator. Det er jo langt. Det er bare ikke så langt, som klubbens medlemmer har roet i denne sæson. Vi er nemlig ved fælles indsats kommet op på 45.000 kilometer. Så ækvator kan godt gå hjem og lægge sig.

Der har været 172 medlemmer af klubben om at tilbagelægge disse kilometer. Herudover har 28 gæster registreret ture på vores rocomputer, men deres bidrag er helt marginalt (nul procent faktisk).

Ikke alle har roet lige meget, sådan er det jo. 14 medlemmer har roet så meget, at de får overrakt en guldnål eller en sølvnål. Og tillykke med det!

Vi har haft en rigtig god sæson på vandet. Ikke alene er der blevet roet alle disse mange kilometer, men det er foregået i god ro og orden og med godt humør.

Endnu en gang er vores forventninger til medlemstallet blevet overgået. Vi er efterhånden knap 200 medlemmer. For fem-seks år siden var der kun lidt over 100. Fremgangen i medlemstallet har givet et langt højere aktivitetsniveau end tidligere på alle mulige forskellige tidspunkter, fra kl 07.00 om morgenen til ud på aftenen.

Den store tilgang af medlemmer er jo også med til at sikre klubben en god økonomi. Vi har i årets løb fået råd til nye kajaker, et hejseanlæg, et nyt låsesystem, et bedre renovationssystem, istandsættelse af outriggere, vedligeholdelse og forbedring af inriggerne, nye køleskabe, mobile pay og en del mere. Men alt det har vi jo kun råd til, fordi så meget af arbejdet udføres frivilligt og gratis, og fordi alle indkøb sker med udvisning af godt købmandskab. Ikke noget med bare at betale listepreiser eller normalpriser. Det bruger vi ikke.

Hvis der stadig skulle være mennesker, som taler om "ældrebyrden", så skulle de komme en tur herved i klubben, bedst en onsdag eller en torsdag omkring kl. 10.00. Der kan man nemlig opleve en flok glade, kompetente og ivrige - og forholdsvis disciplinerede - pensioniser tage det flydende materiel frem, gøre

bådene i stand og i løbet af kort tid komme på vandet og afsted, sommetider i godt vejr, sommetider i dårligt vejr. Det er et opmuntrende syn.

Det karakteristiske for klubben er altså frivillighed og en vilje og evne til at komme i bådene og passe godt på materiel og omgivelser. En rigtig god eksponent for dette er Ole, som står her og er klar til at stryge standeren lige om lidt. Vores roklub har den pæneste og reneste bådebro her på søen, og det har vi Ole at takke for. Ole, klubbens suverænt ældste medlem, kommer tidligt hver onsdag og fjerner ændernes efterladenskaber og det vraggods, der er skyllet op på ramperne.

I aften har vi den traditionsrige standerstrygningsmiddag, og i morgen den lige så traditionsrige arbejdsdag. Derefter følger den kiedsom vinter, med mørke og kulde. Men heldigvis er der kun fem måneder til standerhejsningen næste år. Og klubben ligger ikke i hi. Der er vinterroning og indendørs træning og hygge og forhåbentlig en foredragsaften - i hvert fald kommer der en generalforsamling.

Og nu markerer vi så overgangen fra sommersæson til vintersæson, ved at Ole tager standeren ned. Ole!

Hurra for klubben. Tre korte og et langt.